

Titel: Andet Afsnit.

Citation: "Andet Afsnit.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e37599.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Andet Afsnit.

Om Retsafgifterne i den borgelige Netspleie.

I den gjældende Rets Regler om Afgifterne den borgerlige Retspleie er Hovedprincippet en Specialisering af Afgifterne faaledes, at hver en- kelt Retshandling belægges med Afgift. Selv

spalte4027

under den nugældende Procesmaade turde dette Princip være mindre rationelt. Vel kunde det synes, at den, der lægger stFrre Beslag paa Ret- tens Arbeide, ogsaa skal betale flere Afgifter, men ligesom Afgifterne ikke væsentlig b/sr betragtes som Vederlag for det anvendte Arbeide, saaledes er det unaturligt — og dette er Hovedsagen — at saadanne Retshandlinger enkeltvis blive belagte med Afgifter, som ikkun forekomme i Forbindelse med hverandre. Det er Resultatet og de Hoved- afsnit i Sagen, som betinge dette, hvorpaa det kommer an, og ikke de taltige Biting, som kun ere forberedende for disse. Endnu mere under den ny Procesmaade vil det vife sig uhensigts- mæssigt at taxere de enkelte Retshandlinger, idet her i langt hpiere Grad de mellemliggende Hand- linger ere Forberedelser til Sagens Hovedmomen- ter. Hertil kommer den Betragtning, at Gjen« nemførelsen af Mundtlighedsprincippet ofte fordrer en Deling af Forhandlingen, og stulde her Hen« fynet til de forøgede Afgifter komme i Betragt« nina, maatte nødvendigvis Sagen lide. Endelig faae Retterne efter den ny Procesmaade en be» tydelig stMe Indflydelse paa hele Sagens Gang og ville ofte uden eller endog mod Parternes eller deres Rettergangsfuldmægtiges ønste bestemme Udslettelser, sfr. f. Ex. Bestemmelsen i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleis § 106, faa at et regulært Gebyr for Udsættelser bliver aldeles forkasteligt. Kommissionen har, ledet af disse Betragtninger, troet ganske at burde forlade det nugældende System og gaa over til et nyt, for hvilket man har fundet et Forbillede i det tydste „Entwurf eines Gerichtskostengefetzes," der med faa Forandringer under 18de Juni 1878 er blevet opHøiet til Lov i Tydstland. Systemet i denne Lov er Opkrævelse af faste, efter Sagens værdi beregnede Gebyrer efter Omfanget af den sted- fundne Behandling, faaledes som denne fremstiller sig i sine Hovedafsnit. Det Rigtige i at undgaa Udstrykning af Afgifterne i mange fmaa og i at koncentrere Erlaeggelsen til visse Hovedaffnit af Sagen turde tilstrækkelig være godtgjort ved det Ovenstaaende; at ogsaa en Beregning af Afgif- terne efter Gjenstandens værdi maa anses for den rette, skal her nrrmere ftges paavist. Det kunde vel for den fyrste Betragtning synes naturligt, om alle Sager bleve belagte med samme Afgif- ter, eftersom Gjenstandens værdi ikke har nogen absolut Indflydelse paa Rettens Arbeide. Som tidligere bemcrrket stulle Afgifterne imidlertid ikke væsentlig være Vederlag for det anvendte Arbeide. Skulde der i det Hele være Tale om at betragte Afgifterne som Vederlag, da maatte det være som Vederlag for Retsbeskyttelsen, og Intet er da naturligere end, at det Maal, som ftges naaet, faar Indflydelse paa Afgifternes StMelse. At fætte samme Afgift for alle Sager vil medføre, at de ubetydelige Sager blive altfor dyre, hvis man da ikke vil gaa den Vei at lade

spalte4028

deslige Sager afgive Grundlaget for Fastsættelsen af Afgifternes Størrelse; men gaar man den Vei, vil man dels faa godt som helt opgive det Formaal, som man dog i og for sig anser for berettiget, det nemlig at der idetmindste delvis gennem Afgifterne skal tilvejebringes Dcrkning for, hvad Retspleien koster, og ialtfald vil man kun gennem værdiberegningen opnaa saabanne Afgifter, der uden at træde hindrende iveien for Retsforsølgning holde temercre og letsindige Pro- cesser borte. — Som bekjendt er værdibereg- ningen gennemfM i ikke ringe Udstrcrkning i vor nugældende Sportellovgivning. Foruden at den finder Anvendelse ved Fastsættelsen af Ge- byrerne for Foged., Auktions-, Skifte-, Notarial- og Thinglæsningsforretninger, er der for egentlige Tomsfager i Sportelreglementets § 23 foreskrevet et Promillegebyr, medens der paa den anden Side sor gjælosfager under 2U0 Kr. er fastsat en Nedfættelse af de almindelige Retsgebyrer.

Forinden man efter disse almindelige Be« mcrrkninger gaar over til de enkelte Paragrafer i andet Afsnit, skal man endnu med Henfyn til Ordningen af Stoffet i dette Afsnit bemcerke FZlgende:

Afsnittet indeholder 6 Kapitler, hvoraf det ftrfte, der omhandler Afgifterne i borgerlige Domssager, atter deler sig i to Underafdelinger, nemlig om Afgifternes Beregning i Iste Instants og om Afgifternes Beregning i Overinstantserne. Andet Kapitel indeholder Reglerne om Afgifterne for Rettens Tvang ti! Forpligtelsers Opfyldelse og falder i to Underafdelinger, omhandlende 1) Afgifterne for Exelution og Tvangsauktion og 2)

Afgifterne for Udpantning samt Indsættelses- og Udfættelsesforretninger. I 3die Kapitel omhandles Afgifterne for de foreløbige Retsmidler, i fjerde Afgifterne for de til Stiftevæsenet henvende Forretninger, i femte Afgifterne for Thinglæsninger og de til Bestyrelsen af StDde- og Pcmte- bsger tMende Forretninger, og endelig i sjette Afgifterne for Notarialforretninger.